

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

3. september 2020*

»Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde på det civilretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 1, stk. 1 – anvendelsesområde – det civil- og handelsretlige område – retternes kompetence – enekompetence – artikel 24, nr. 5) – sager om fuldbyrdelse af retsafgørelser – sag anlagt af en international organisation på grundlag af eksekutionsimmunitet med påstand om ophævelse af en arrest og forbud mod, at arrest på ny foretages«

I sag C-186/19,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandenes øverste domstol) ved afgørelse af 22. februar 2019, indgået til Domstolen den 26. februar 2019, i sagen

Supreme Site Services GmbH,

Supreme Fuels GmbH & Co KG,

Supreme Fuels Trading Fze

mod

Supreme Headquarters Allied Powers Europe,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, J.-C. Bonichot, og dommerne M. Safjan, L. Bay Larsen, C. Toader (refererende dommer) og N. Jääskinen,

generaladvokat: H. Saugmandsgaard Øe,

justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 12. december 2019,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Supreme Fuels Trading Fze, Supreme Fuels GmbH & Co KG og Supreme Site Services GmbH ved advokaten J. van de Velden, G. van der Bend og B. Korthals Altes-van Dijk,

* Processprog: nederlandsk.

- Supreme Headquarters Allied Powers Europe ved advocaat G. den Dekker og avocats D. Waelbroeck, D. Slater og I. Antypas,
- den nederlandske regering ved M.K. Bulterman, M.A.M. de Ree og J. Hoogveld, som befuldmægtigede,
- den belgiske regering ved C. Pochet, C. Van Lul og J.-C. Halleux, som befuldmægtigede,
- den græske regering ved V. Karra, S. Papaioannou og S. Charitaki, som befuldmægtigede,
- den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato A. Grumetto,
- den østrigske regering ved J. Schmoll og F. Koppensteiner, som befuldmægtigede,
- Europa-Kommissionen ved R. Troosters og M. Heller, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 2. april 2020, afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 1, stk. 1, og artikel 24, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet under en sag mellem på den ene side Supreme Site Services GmbH, der har hjemsted i Schweiz, Supreme Fuels GmbH & Co KG, der har hjemsted i Tyskland, og Supreme Fuels Trading Fze, der har hjemsted i De Forenede Arabiske Emirater (herefter under ét »Supreme-selskaberne«), og på den anden side Supreme Headquarters Allied Powers Europe (herefter »SHAPE«), der har hjemsted i Belgien, vedrørende ophævelse af en arrest.

Retsforskrifter

Folkeretten

- 3 Følgende fremgår af artikel 1, litra a), i protokol om status for internationale militære hovedkvarterer oprettet i henhold til Den nordatlantiske Traktat, der blev undertegnet i Paris den 28. august 1952 (herefter »Pariserprotokollen«):

»[I nærværende protokol betyder] »overenskomsten« – den i London den 19. juni 1951 af deltagerne i Den nordatlantiske Traktat undertegnede overenskomst vedrørende status for deres styrker.«
- 4 Pariserprotokollens artikel 11 bestemmer:

»1. Under forbehold af bestemmelserne i overenskomstens artikel VIII kan et øverste hovedkvarter optræde som sagsøger eller sagsøgt i retssager. Det kan imidlertid aftales mellem det øverste hovedkvarter eller et af dette bemyndiget underordnet allieret hovedkvarter og et modtagerland, at modtagerlandet skal handle på det øverste hovedkvarters vegne i retssager, i hvilke hovedkvarteret er part ved modtagerlandets domstole.

2. Intet tvangsfuldbyrdsesskridt eller forholdsregler, der tilsigter beslaglæggelse af eller arrest i ejendom eller midler, kan tages mod et allieret hovedkvarter undtagen for så vidt angår de i overenskomstens artikel VII stk. 6 (a) og artikel XIII omhandlede formål.«

EU-retten

5 Følgende fremgår af 10., 34. og 36. betragtning til forordning nr. 1215/2012:

»(10) Denne forordnings anvendelsesområde bør omfatte alle de vigtigste spørgsmål på det civil- og handelsretlige område, bortset fra visse velafgrænsede spørgsmål [...]

[...]

(34) Kontinuiteten mellem [konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige handelssager (EFT 1978, L 304, s. 17)], [Rådets] forordning (EF) nr. 44/2001 [af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001, L 12, s. 1)] og nærværende forordning bør sikres, og i den forbindelse bør der fastsættes overgangsbestemmelser. Samme kontinuitet bør gælde med hensyn til Den Europæiske Unions Domstols fortolkning af Bruxelleskonventionen af 1968 og de forordninger, der er trådt i stedet for den.

[...]

(36) Med forbehold af medlemsstaternes forpligtelser i henhold til traktaterne bør denne forordning ikke berøre anvendelsen af bilaterale konventioner og aftaler, der er indgået mellem et tredjeland og en medlemsstat inden datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 44/2001, og som omfatter spørgsmål, der er reguleret ved nærværende forordning.«

6 Denne forordnings artikel 1, stk. 1, bestemmer:

»Denne forordning finder anvendelse på det civil- og handelsretlige område, uanset rettens art. Den omfatter i særdeleshed ikke spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender eller statens ansvar for handlinger og undladelser under udøvelse af statsmagt (acta jure imperii).«

7 Samme forordnings artikel 4, stk. 1, er affattet således:

»Med forbehold af bestemmelserne i denne forordning skal personer, der har bopæl på en medlemsstats område, uanset deres nationalitet, sagsøges ved retterne i denne medlemsstat.«

8 Artikel 24, nr. 5), i forordning nr. 1215/2012 har følgende ordlyd:

»Enekompetente er følgende retter i en medlemsstat uden hensyn til parternes bopæl:

[...]

5) i sager om fuldbyrdelse af retsafgørelser, retterne i den medlemsstat, på hvis område fuldbyrdsesstedet er beliggende.«

9 Forordningens artikel 35 fastsætter:

»Der kan over for en medlemsstats retter anmodes om anvendelse af sådanne foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, som er fastsat i den pågældende medlemsstats lovgivning, selv om en ret i en anden stat er kompetent til at påkende sagens realitet.«

10 Nævnte forordnings artikel 73, stk. 3, bestemmer:

»Denne forordning berører ikke anvendelsen af bilaterale konventioner og aftaler, der er indgået mellem et tredjeland og en medlemsstat inden datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 44/2001, og som omfatter spørgsmål, der er reguleret af nærværende forordning.«

Nederlandsk ret

11 Artikel 700 i Nederlandse Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (den nederlandske borgerlige retsplejelov, herefter »den borgerlige retsplejelov«) bestemmer:

»1) Der kan foretages arrest efter tilladelse fra dommeren i sager om foreløbige forholdsregler, i hvis retskreds en eller flere af de pågældende formuegoder befinder sig, eller, såfremt arresten ikke vedrører formuegoder, i hvis retskreds skyldneren eller enhver person, der er genstand for arresten, har bopæl.

2) Der anmodes om tilladelse ved stævning, hvori er angivet, hvilken arrest der anmodes foretaget, og på hvilken ret sagsøgeren støtter sig, samt beløbet, såfremt denne ret er et pengekrav, eller det maksimale beløb, såfremt beløbet endnu ikke er fastlagt, med forbehold af de særlige krav, der følger af lovgivningen for den pågældende type arrest. Dommeren i sager om foreløbige forholdsregler træffer afgørelse efter en summarisk behandling. [...]

[...]«

12 Følgende fremgår af den borgerlige retsplejelovs artikel 705, stk. 1:

»Den dommer i sager om foreløbige forholdsregler, der har efterkommet anmodningen om arrest, kan ved en foreløbig forholdsregel ophæve arresten på begæring fra enhver, der er berørt heraf, med forbehold af den kompetence, der henhører under dommeren for det almenretlige område.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

13 SHAPE er en international organisation med hjemsted i Mons (Belgien) som omhandlet i Pariserprotokollen. I Brunssum (Nederlandene) findes der et regionalt hovedkvarter under SHAPE, nærmere bestemt Allied Joint Force Command Brunssum (den allierede fælleskommando i Brunssum, herefter »JFCB«).

14 Ved resolution af 20. december 2001 gav De Forenede Nationers Sikkerhedsråd tilladelse til oprettelse af International Security Assistance Force (den internationale sikkerhedsstyrke, herefter »ISAF«) med henblik på at øge sikkerheden i Afghanistan.

15 Den Nordatlantiske Traktats Organisation (NATO) overtog fra den 11. august 2003 den strategiske kommando med samt ledelsen og koordineringen af ISAF.

- 16 Som det fremgår af de sagsakter, der er fremlagt for Domstolen, leverede Supreme-selskaberne på grundlag af to »generelle aftaler med henblik på ordreindgåelse« (Basic Ordering Agreements, herefter »BOA-aftalerne«), undertegnet henholdsvis den 1. februar 2006 og den 15. marts 2007, brændstof til SHAPE til brug for ISAF-missionen i Afghanistan. BOA-aftalerne udløb den 30. november 2014.
- 17 Med henblik på at sikre betalingen af udgifterne i medfør af disse aftaler underskrev JFCB og Supreme-selskaberne i november 2013 en deponeringsaftale, hvori sidstnævnte ligeledes betegnes som »leverandør«.
- 18 Følgende fremgår af denne aftale:

»PRÆAMBEL:

[...]

B. Ved aftalernes udløb kan Supreme[-selskaberne] skyldes de godkendte NATO-kunder [...] for visse justeringer, ubetalte fakturaer eller senere omkostninger [...], eller beløb, der skyldes som følge af overbetalinger, kan fortsat være skyldige og kan opkræves af NATO og godkendte NATO-kunder.

C. Parterne anerkender, at betalingen af eventuelle udgifter fastsat i aftalerne ved udløbet af BOA[-aftalerne] kan være underlagt begrænsede faktureringsmekanismer.

Det er desuden muligt, at NATO eller godkendte NATO-kunder ved udløbet af aftalerne ikke råder over de nødvendige midler til betaling af de godkendte udgifter. Med henblik på at regulere disse praktiske spørgsmål er parterne enige om at oprette en deponeringskonto i medfør af bestemmelserne i deponeringsaftalen for at dække anmodninger om godtgørelse eller andre justeringer og om at indgå den deponeringsaftale, der fremgår i det følgende.

PARTERNE ER BLEVET ENIGE om følgende:

[...]

2. Oprettelse af en deponeringskonto

[...]

2.2. Det bemærkes, at NATO og godkendte NATO-kunder forbliver ejere af de deponerede midler, der beregnes i henhold til deponeringen (punkt 3.2), fra tidspunktet for NATO's eller de godkendte NATO-kunders betaling. Enhver overførsel af ejendomsretten til deponerede midler kan udelukkende gennemføres ved dækning af godkendte anmodninger om godtgørelse eller andre justeringer.

[...]

4. Leverandørens forpligtelser

[...]

4.4. Leverandøren sender påkrav direkte til arbejdsgruppen »frigivelse af midler« og råder hverken over krav, rettigheder eller adkomst i forbindelse med deponeringen.

[...]«

- 19 Efter finansielle revisioner foretaget af JFCB hos Supreme-selskaberne tilbagebetalte disse selskaber for 2013 122 mio. amerikanske dollar (USD) (ca. 112 mio. EUR) til NATO som følge af overbetalinger. Det tilbagebetalte beløb blev indbetalt på en deponeringskonto, der i medfør af bestemmelserne i deponeringsaftalen var oprettet i banken BNP Paribas i Bruxelles (Belgien).
- 20 Den 1. december 2015 anlagde Supreme-selskaberne sag mod SHAPE og JFCB ved rechtbank Limburg (retten i første instans i Limburg, Nederlandene) med påstand om, at de havde ret til at hæve forskellige beløb fra de midler, der var deponeret på denne deponeringskonto (herefter »sagen om realiteten«). Supreme-selskaberne støttede deres påstand på et anbringende om, at de på grundlag af BOA-aftalerne havde levereret brændstof til SHAPE til brug for NATO's ISAF-mission i Afghanistan, og at SHAPE og JFCB ikke havde overholdt de betalingsforpligtelser, som de var underlagt.
- 21 SHAPE og JFCB rejste indsigelse om, at rechtbank Limburg (retten i første instans i Limburg) savnede kompetence, og påberåbte sig herved immunitet. Ved afgørelse af 8. februar 2017 erklærede nævnte ret sig kompetent til at påkende Supreme-selskabernes påstande. Den 4. maj 2017 iværksatte SHAPE appel af denne afgørelse. Som det blev præciseret i retsmødet for Domstolen, ophævede Gerechtshof 's-Hertogenbosch (appeldomstolen i 's-Hertogenbosch, Nederlandene) ved dom af 10. december 2019 dommen afsagt af rechtbank Limburg (retten i første instans i Limburg) og erklærede at savne kompetence til at påkende tvisten som følge af den immunitet, som SHAPE og JFCB nyder. Denne dom blev indbragt for Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandenes øverste domstol).
- 22 Sideløbende med denne sag om realiteten blev der indledt to andre procedurer for rechtbank Limburg (retten i første instans i Limburg).
- 23 Inden for rammerne af en første ikke-kontradiktorisk procedure traf dommeren i sager om foreløbige forholdsregler ved rechtbank Limburg (retten i første instans i Limburg) på begæring af Supreme-selskaberne den 14. april 2016 afgørelse om, at Supreme-selskaberne hos banken BNP Paribas i Bruxelles kunne foretage arrest i de midler, der indestod på deponeringskontoen, med et beløb på 217 857 167 USD (ca. 200 855 593 EUR). Arresten blev foretaget den 18. april 2016.
- 24 Inden for rammerne af en anden procedure, nemlig den sag om foreløbige forholdsregler, der er omhandlet i hovedsagen, indbragte SHAPE den 17. marts 2017 en sag for rechtbank Limburg (retten i første instans i Limburg) med påstand om ophævelse af den arrest, som blev godkendt ved afgørelsen af 14. april 2016, og om forbud mod, at Supreme-selskaberne på ny foretager arrest på grundlag af de samme faktiske omstændigheder. Til støtte for sine påstande har SHAPE påberåbt sig eksekutionsimmunitet.
- 25 Ved afgørelse af 12. juni 2017 tog rechtbank Limburg (retten i første instans i Limburg) SHAPE's påstande til følge.
- 26 Denne afgørelse blev den 27. juni 2017 stadfæstet af Gerechtshof 's-Hertogenbosch (appeldomstolen i 's-Hertogenbosch), som baserede sin kompetence til at påkende SHAPE's påstande på artikel 35 i forordning nr. 1215/2012 og den borgerlige retsplejelovs artikel 705, hvoraf det fremgår, at hvis en nederlandsk retsinstans har efterkommet en anmodning om at foretage arrest, har den kompetence til at ophæve denne arrest.
- 27 Det fremgår af anmodningen om præjudiciel afgørelse, at Gerechtshof 's-Hertogenbosch (appeldomstolen i 's-Hertogenbosch) fastslog, at SHAPE's interesse i at fastholde sin immunitet gik forud for Supreme-selskabernes interesse i at få indfriet deres fordring, og at denne interesse ikke var i strid med artikel 6 i Den Europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950.
- 28 Den 21. august 2017 iværksatte Supreme-selskaberne kassationsanke til prøvelse af denne afgørelse ved Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandenes øverste domstol).

- 29 Denne ret har indledningsvis anført, at den arrest, som Supreme-selskaberne foretog i Belgien, allerede er blevet ophævet, efter at en belgisk ret i henhold til konventionen mellem Kongeriget Belgien og Kongeriget Nederlandene om retternes stedlige kompetence, om konkurs samt om gyldighed og fuldbyrdelse af retsafgørelser, voldgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter, undertegnet i Bruxelles den 28. marts 1925 (herefter »den bilaterale konvention af 1925«), gav tilladelse til fuldbyrdelse af afgørelsen afsagt af rechtbank Limburg (retten i første instans i Limburg) den 12. juni 2017 og afgørelsen afsagt af Gerechtshof 's-Hertogenbosch (appeldomstolen i 's-Hertogenbosch) den 27. juni 2017. Den forelæggende ret er ikke desto mindre af den opfattelse, at Supreme-selskaberne fortsat har en søgsmålsinteresse, eftersom rechtbank Limburg (retten i første instans i Limburg) ikke alene efterkom anmodningen om ophævelse af arresten, men ligeledes forbød Supreme-selskaberne på ny at foretage en sådan foranstaltning i deponeringskontoen.
- 30 Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandenes øverste domstol) har dernæst præciseret, at den har pligt til ex officio at undersøge, om en ret i en anden medlemsstat er enekompetent i medfør af artikel 24, nr. 5), i forordning nr. 1215/2012. Inden den forelæggende ret foretager en sådan undersøgelse, ønsker den imidlertid oplyst, hvorvidt det søgsmål om foreløbige forholdsregler, som SHAPE har anlagt, henhører under det materielle anvendelsesområde for forordning nr. 1215/2012.
- 31 I denne henseende ønsker den forelæggende ret for det første oplyst, om den omstændighed, at SHAPE i proceduren om arrest har påberåbt sig eksekutionsimmunitet, kan medføre, at det må antages, at SHAPE har handlet under udøvelse af statsmagt, således at tvisten ikke er omfattet af det materielle anvendelsesområde for forordning nr. 1215/2012. Den forelæggende ret har ligeledes rejst spørgsmålet om, hvilken betydning den omstændighed, at der blev givet tilladelse til at foretage arrest på grundlag af en fordring, der udspringer af et kontraktforhold, som er genstanden for sagen om realiteten, kan have for kvalificeringen af tvisten som henhørende under »det civil- og handelsretlige område« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012.
- 32 Såfremt tvisten henhører under anvendelsesområdet for forordning nr. 1215/2012, ønsker den forelæggende ret for det andet oplyst, om ophævelsen af en arrest, der er foretaget efter en retslig tilladelse, er omfattet af enekompetencen vedrørende fuldbyrdelse af retsafgørelser, som er fastsat i artikel 24, nr. 5), i forordning nr. 1215/2012. Den forelæggende rets tvivl skyldes dels den omstændighed, at undtagelserne til den generelle regel skal fortolkes strengt, dels, at de procedurer, der er nært forbundet med fuldbyrdelsesproceduren, henhører under denne forordnings artikel 24, nr. 5). Den forelæggende ret ønsker ligeledes oplyst, hvilken betydning det kan have for undersøgelsen af dette andet spørgsmål, at SHAPE har påberåbt sig eksekutionsimmunitet. Efter nævnte rets opfattelse kan det lægges til grund, at retterne i den medlemsstat, hvor en arrest mod en international organisation er foretaget, er bedst egnede til at vurdere, om arresten er i strid med den eksekutionsimmunitet, som organisationen har påberåbt sig på grundlag af en traktat eller folkeretlig sædvaneret, som denne medlemsstat er bundet af.
- 33 For det tilfælde, at den eksekutionsimmunitet, som SHAPE har påberåbt sig, kan have indflydelse på anvendelsen af forordning nr. 1215/2012, ønsker den forelæggende ret for det tredje oplyst, i hvilket omfang den ret, for hvilken sagen er indbragt, har pligt til at vurdere, om denne immunitet med rette er gjort gældende. Den forelæggende ret ønsker nærmere bestemt oplyst, om reglen, hvorefter retten skal bedømme alle de oplysninger, som den råder over – herunder de indsigelser, som sagsøgte har rejst i denne henseende – finder anvendelse i det foreliggende tilfælde.
- 34 På denne baggrund har Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandenes øverste domstol) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) a) Skal [forordning nr. 1215/2012] fortolkes således, at en sag som den foreliggende, hvori en international organisation nedlægger påstand om
- i) ophævelse af en arrest foretaget af modparten i en anden medlemsstat og om
  - ii) forbud mod, at modparten af de samme faktiske grunde på ny foretager arrest,

- og til støtte for disse påstande påberåber sig eksekutionsimmunitet, helt eller delvis må anses for at være en sag på det civil- og handelsretlige område som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i [denne forordning]?
- b) Har det ved besvarelsen af [det første spørgsmål, litra a),] nogen betydning, og i bekræftende fald da hvilken, at retten i en medlemsstat har givet tilladelse til foretagelse af arrest for en fordring, som modparten hævder at have på en international organisation, og som er genstand for en hovedsag i denne medlemsstat, der vedrører en tvist på grundlag af en kontrakt om betaling af brændstoffer, der er leveret til en fredsbevarende mission, som gennemføres af en med denne internationale organisation forbundet international organisation?
- 2) a) Såfremt [det første spørgsmål, litra a),] besvares bekræftende, skal artikel 24, nr. 5), i [forordning nr. 1215/2012] da fortolkes således, at i et tilfælde, hvor retten i en medlemsstat har givet tilladelse til arrest, og denne arrest foretages i en anden medlemsstat, bliver retterne i den medlemsstat, hvor arresten er foretaget, enekompetente til at påkende en påstand om ophævelse af denne arrest?
- b) Har det ved besvarelsen af [det andet spørgsmål, litra a),] nogen betydning, og i bekræftende fald hvilken, at den internationale organisation har støttet sin påstand om ophævelse af arresten på eksekutionsimmunitet?
- 3) Såfremt det ved besvarelsen af spørgsmålet, om der er tale om en sag på det civil- og handelsretlige område som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i [forordning nr. 1215/2012], henholdsvis tale om en påstand, der omfattes af artikel 24, nr. 5), i [denne forordning], har betydning, at den internationale organisation har støttet sin påstand på eksekutionsimmunitet, i hvilket omfang er den pågældende ret da forpligtet til at afgøre, om anbringendet om immunitet skal tiltrædes, og gælder der herved den regel, at denne ret skal tage alle de oplysninger, den råder over, i betragtning, herunder i påkommende tilfælde modpartens indsigelser, eller en anden regel?»

Om anmodningen om genåbning af den mundtlige forhandling

- 35 Efter generaladvokatens fremsættelse af forslaget til afgørelse har SHAPE ved skrivelse indleveret til Domstolens Justitskontor anmodet om, at retsforhandlingernes mundtlige del genåbnes i henhold til artikel 83 i Domstolens procesreglement. Til støtte for sin anmodning har SHAPE i det væsentlige gjort gældende, at generaladvokaten i punkt 90 og 100-103 i forslaget til afgørelse har støttet sin bedømmelse på en forkert fortolkning af de faktiske og retlige omstændigheder, der er knyttet til driften af internationale organisationer.
- 36 Ifølge procesreglementets artikel 83 kan Domstolen til enhver tid, efter at have hørt generaladvokaten, ved kendelse bestemme, at retsforhandlingernes mundtlige del skal åbnes eller genåbnes, navnlig hvis den finder, at sagen er utilstrækkeligt oplyst, eller såfremt en part, efter at denne del af retsforhandlingerne er afsluttet, er fremkommet med nye oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er af afgørende betydning for Domstolens afgørelse, eller såfremt sagen bør afgøres på grundlag af et argument, som ikke har været drøftet af parterne eller de berørte, som er omfattet af artikel 23 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol (jf. i denne retning dom af 12.12.2013, Carratù, C-361/12, EU:C:2013:830, præmis 18, og af 11.4.2019, Bosworth og Hurley, C-603/17, EU:C:2019:310, præmis 17 og den deri nævnte retspraksis).
- 37 Statuten for Den Europæiske Unions Domstol og procesreglementet fastsætter derimod ikke bestemmelser om parternes mulighed for at fremsætte bemærkninger til generaladvokatens forslag til afgørelse (dom af 15.2.2017, W og V, C-499/15, EU:C:2017:118, præmis 35 og den deri nævnte retspraksis).

- 38 I det foreliggende tilfælde består den argumentation, som SHAPE har fremført til støtte for sin anmodning om genåbning af forhandlingerne, i at kritisere det forslag til afgørelse, som generaladvokaten har fremsat i nærværende sag. Eftersom Domstolen ikke er bundet af generaladvokatens forslag til afgørelse, er det imidlertid ikke fornødent at genåbne den mundtlige forhandling, hver gang generaladvokaten rejser et spørgsmål, som parterne i hovedsagen har et andet syn på end denne (dom af 3.4.2014, Weber, C-438/12, EU:C:2014:212, præmis 30).
- 39 Under disse omstændigheder er Domstolen, efter at have hørt generaladvokaten, af den opfattelse, at den i det foreliggende tilfælde har alle de oplysninger til rådighed, som er nødvendige for, at den kan besvare spørgsmålene fra den forelæggende ret, og at alle de argumenter, som er nødvendige for at behandle den omhandlede sag, er blevet drøftet mellem parterne og de berørte, der er omfattet af artikel 23 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol.
- 40 Følgelig finder Domstolen, at det er ufornødent at anordne genåbning af retsforhandlingernes mundtlige del.

Om de præjudicielle spørgsmål

Formaliteten

- 41 SHAPE har gjort gældende, at det første og det andet spørgsmål skal afvises, for så vidt som de vedrører anmodningen om arrest, dvs. det første spørgsmål, litra a), nr. i), og det andet spørgsmål, litra a) og b), med den begrundelse, at disse spørgsmål er blevet hypotetiske, eftersom den arrest, som efter Supreme-selskabernes anmodning herom blev anordnet ved afgørelse af 14. april 2016 truffet af rechtbank Limburg (retten i første instans i Limburg), allerede er blevet ophævet ved afgørelser truffet i første instans og ved appel af samme ret og Gerechtshof 's-Hertogenbosch (appeldomstolen i 's-Hertogenbosch) henholdsvis den 12. og den 27. juni 2017, og eftersom afgørelserne om ophævelse er blevet fuldbyrdet efter tilladelse fra en belgisk ret i henhold til den bilaterale konvention af 1925.
- 42 I denne henseende bemærkes, at der ifølge fast retspraksis foreligger en formodning for, at de spørgsmål om en fortolkning af EU-retten, som den nationale ret har stillet på det retlige og faktiske grundlag, som den har fastlagt inden for sit ansvarsområde, og hvis rigtighed det ikke tilkommer Domstolen at efterprøve, er relevante. Domstolen har alene mulighed for at undlade at træffe afgørelse vedrørende et præjudicielt spørgsmål, der er forelagt af en national ret i henhold til artikel 267 TEUF, når navnlig de krav til indholdet af anmodningen om præjudiciel afgørelse, som er indeholdt i procesreglementets artikel 94, ikke er opfyldt, eller når det klart fremgår, at den af den nationale ret ønskede fortolkning eller vurdering af en EU-retlig bestemmelses gyldighed savner enhver forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand, eller når problemet er af hypotetisk karakter (dom af 14.6.2017, Online Games m.fl., C-685/15, EU:C:2017:452, præmis 42 og den deri nævnte retspraksis).
- 43 Det fremgår imidlertid ikke af omstændighederne i hovedsagen, at de af den forelæggende ret stillede præjudicielle spørgsmål, som vedrører anmodningen om ophævelse af arresten, savner enhver forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand, og dette gælder så meget desto mere, eftersom det udelukkende tilkommer denne ret at fastlægge grænserne for den prøvelse, som den skal foretage inden for rammerne af kassationsanken til prøvelse af afgørelsen af 27. juni 2017 truffet af Gerechtshof 's-Hertogenbosch (appeldomstolen i 's-Hertogenbosch), hvorved den afgørelse, som rechtbank Limburg (retten i første instans i Limburg) traf den 12. juni 2017, blev stadfæstet, og hvorved den af SHAPE indbragte anmodning om ophævelse af arresten blev taget til følge.

- 44 Som også generaladvokaten har anført i punkt 31 i forslaget til afgørelse, er spørgsmålet om, hvorvidt de nederlandske retter i henhold til forordning nr. 1215/2012 har international kompetence til at træffe afgørelse om denne anmodning om ophævelse af en arrest, i denne sammenhæng hverken hypotetisk eller klart blottet for enhver forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand.
- 45 På dette grundlag bør anmodningen om præjudiciel afgørelse realitetsbehandles.

Det første spørgsmål

- 46 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at begrebet »det civil- og handelsretlige område« som omhandlet i denne bestemmelse omfatter en sag om foreløbige forholdsregler, der er indbragt for en ret i en medlemsstat, og hvorunder en international organisation har påberåbt sig sin eksekutionsimmunitet med henblik på at opnå dels ophævelse af en arrest, der er foretaget i en anden medlemsstat end den, på hvis område sagen føres, dels et forbud mod, at der på ny foretages en sådan arrest på grundlag af de samme faktiske omstændigheder, og som er indbragt sideløbende med en sag om realiteten vedrørende et krav, der er opstået som følge af en angiveligt manglende betaling af brændstof, som er leveret til brug for en fredsbevarende mission, der udføres af denne organisation.
- 47 Indledningsvis bemærkes, at for så vidt som forordning nr. 1215/2012 har ophævet og erstattet forordning nr. 44/2001, som selv erstattede konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelsager, som ændret ved de efterfølgende konventioner om nye medlemsstaters tiltrædelse af denne konvention (herefter »Bruxelleskonventionen af 1968«), gælder den af Domstolen anlagte fortolkning af disse sidstnævnte instrumenters bestemmelser ligeledes for forordning nr. 1215/2012, når disse bestemmelser kan »sidestilles« med hinanden (dom af 29.7.2019, Tibor-Trans, C-451/18, EU:C:2019:635, præmis 23 og den deri nævnte retspraksis).
- 48 Med henblik på at give den forelæggende ret en hensigtsmæssig besvarelse skal undersøgelsen af det første spørgsmål deles op i tre punkter, således at der indledningsvis tages stilling til, hvilken betydning arten af søgsmålet om foreløbige forholdsregler i hovedsagen har for søgsmålets tilknytning til »det civil- og handelsretlige område« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012, dernæst til de kriterier, der kan udledes af retspraksis med henblik på at kvalificere et søgsmål som henhørende under nævnte begreb, og endelig til, hvilken rolle immunitet spiller i forbindelse med denne kvalificering.
- 49 Hvad for det første angår betydningen af arten af søgsmålet om foreløbige forholdsregler for søgsmålets tilknytning til »det civil- og handelsretlige område« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012 bemærkes indledningsvis, som det fremgår af oplysningerne i de sagsakter, der er fremlagt for Domstolen, at dette søgsmål har til formål at opnå foreløbige retsmidler for at sikre opretholdelsen af en faktisk situation, der er indbragt for en ret med henblik på en vurdering inden for rammerne af en procedure om sagens realitet, som føres mellem de samme parter. Et sådant søgsmål kan derfor anses for at vedrøre »foreløbige, herunder sikrende, retsmidler« som omhandlet i artikel 35 i forordning nr. 1215/2012, forudsat at søgsmålet henhører under denne forordnings anvendelsesområde.
- 50 Det fremgår nemlig af Domstolens praksis vedrørende fortolkningen af artikel 24 i Bruxelleskonventionen af 1968, der kan overføres til de tilsvarende bestemmelser i artikel 35 i forordning nr. 1215/2012, at der ved »foreløbige, herunder sikrende retsmidler« skal forstås retsmidler, som inden for de områder, der er omfattet af nævnte forordnings anvendelsesområde, skal sikre opretholdelsen af en bestemt faktisk eller retlig situation med det formål at beskytte rettigheder, der i øvrigt påstås anerkendt ved afgørelsen af sagens realitet (jf. i denne retning dom af 26.3.1992, Reichert og Kockler, C-261/90, EU:C:1992:149, præmis 34).

- 51 Hvad dernæst angår forholdet mellem proceduren om sagens realitet og foreløbige og sikrende retsmidler bemærkes, at parterne og de procesdeltagere, som har indgivet indlæg for Domstolen, ikke er enige i spørgsmålet om, hvorvidt et søgsmål om foreløbige forholdsregler vedrører det civil- og handelsretlige område og dermed er omfattet af anvendelsesområdet for forordning nr. 1215/2012. I denne henseende har Supreme-selskaberne og den græske regering i det væsentlige gjort gældende, at der med henblik på at afgøre, om søgsmålet om foreløbige forholdsregler henhører under anvendelsesområdet for forordning nr. 1215/2012, skal tages udgangspunkt i kendetegnene ved proceduren om sagens realitet, mens SHAPE har gjort gældende, at analysen skal vedrøre de særlige kendetegn ved det i hovedsagen omhandlede foreløbige og sikrende retsmidler. Europa-Kommissionen samt den nederlandske og den belgiske regering har derimod gjort gældende, at der skal tages udgangspunkt i en analyse af de rettigheder, som de foreløbige og sikrende retsmidler har til formål at sikre opretholdelsen af.
- 52 Det bemærkes, at det følger af Domstolens praksis, at de foreløbige og sikrende retsmidler er egnede til at beskytte rettigheder, der kan variere betydeligt alt efter deres art, således at spørgsmålet om, hvorvidt de henhører under anvendelsesområdet for Bruxelleskonventionen af 1968, ikke fastlægges på grundlag af selve retsmidlets art, men på grundlag af karakteren af de rettigheder, som de skal beskytte (dom af 27.3.1979, de Cavel, 143/78, EU:C:1979:83, præmis 8, og af 26.3.1992, Reichert og Kockler, C-261/90, EU:C:1992:149, præmis 32).
- 53 Domstolen har ligeledes fastslået, at såfremt genstanden for en anmodning om anvendelse af foreløbige retsmidler angår et spørgsmål, der er omfattet af det materielle anvendelsesområde for Bruxelleskonventionen af 1968, finder denne konvention anvendelse, og dens artikel 24 kan dermed danne grundlag for en kompetence for den ret, der behandler en sag om foreløbige forholdsregler, også selv om en procedure vedrørende sagens realitet allerede er iværksat eller kan iværksættes, idet de foreløbige retsmidler anordnes sideløbende med en sådan procedure og i det væsentlige har til formål at beskytte de samme rettigheder som den (jf. i denne retning dom af 17.11.1998, Van Uden, C-391/95, EU:C:1998:543, præmis 33 og 34).
- 54 Det følger af denne retspraksis, der kan overføres til artikel 35 i forordning nr. 1215/2012, således som det fremgår af nærværende doms præmis 47, at spørgsmålet om, hvorvidt foreløbige og sikrende retsmidler er omfattet af denne forordnings materielle anvendelsesområde, ikke skal afgøres på grundlag af retsmidlernes art i sig selv, men på grundlag af karakteren af de rettigheder, som de for så vidt angår realiteten har til formål at sikre opretholdelsen af.
- 55 Hvad for det andet angår de kriterier, der er udledt i retspraksis vedrørende spørgsmålet, om et søgsmål kan kvalificeres som henhørende under »det civil- og handelsretlige område« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012, bemærkes, at Domstolen enten har undersøgt de faktorer, som karakteriserer retsforholdet mellem parterne i tvisten eller tvistens genstand (jf. i denne retning dom af 14.11.2002, Baten, C-271/00, EU:C:2002:656, præmis 29, af 18.10.2011, Realchemie Nederland, C-406/09, EU:C:2011:668, præmis 39, og af 7.5.2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis), eller på hvilket grundlag og efter hvilke nærmere regler søgsmålet er iværksat (jf. i denne retning dom af 11.4.2013, Sapir m.fl., C-645/11, EU:C:2013:228, præmis 34, af 12.9.2013, Sunico m.fl., C-49/12, EU:C:2013:545, præmis 35, og af 7.5.2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, præmis 35 og den deri nævnte retspraksis).
- 56 Selv om visse tvister mellem en offentlig myndighed og en privatperson kan henhøre under anvendelsesområdet for forordning nr. 1215/2012, når søgsmålet omhandler handlinger, der er udført jure gestionis, forholder det sig således anderledes, når den offentlige myndighed udøver offentligretlige beføjelser (jf. i denne retning dom af 7.5.2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, præmis 33 og den deri nævnte retspraksis).

- 57 Hvis en af parterne i tvisten udøver offentlig myndighed, fordi denne part udøver beføjelser, som er særligt vidtgående i forhold til de retsregler, der finder anvendelse i forholdet mellem privatpersoner, er en sådan tvist nemlig udelukket fra »det civil- og handelsretlige område« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012 (jf. i denne retning dom af 7.5.2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, præmis 34 og den deri nævnte retspraksis).
- 58 For det tredje opstår spørgsmålet, om den omstændighed, at en international organisation inden for rammerne af en tvist påberåber sig eksekutionsimmunitet, automatisk udelukker denne tvist fra anvendelsesområdet for forordning nr. 1215/2012.
- 59 Hvad for det første angår princippet i den folkeretlige sædvaneret om staters retslige immunitet, bemærkes, at Domstolen har udtalt, at denne immunitet ikke på det nuværende udviklingstrin af international praksis har en absolut værdi, men generelt anerkendes, når tvisten vedrører suverænitets handlinger, der er udført jure imperii. Immunitet kan derimod udelukkes, hvis søgsmålet omhandler handlinger, der ikke henhører under offentlig myndighed (dom af 7.5.2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, præmis 56 og den deri nævnte retspraksis).
- 60 Hvad for det andet angår privatretlige organers retslige immunitet har Domstolen udtalt, at denne ikke er til hinder for anvendelsen af forordning nr. 1215/2012, når den ret, som skal pådømme sagen, fastslår, at sådanne organer ikke har gjort brug af offentligretlige beføjelser (jf. i denne retning dom af 7.5.2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, præmis 58).
- 61 Denne retspraksis vedrørende staters og privatretlige organers retslige immunitet kan overføres til et tilfælde, hvor den fordel, der følger af immunitet, påberåbes af en international organisation, uafhængigt af spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om retslig immunitet eller eksekutionsimmunitet. Den omstændighed, at internationale organisationers retslige immunitet – til forskel fra staters retslige immunitet, som er baseret på princippet par in parem non habet imperium (dom af 7.5.2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, præmis 56 og den deri nævnte retspraksis) – principielt tillægges dem ved disse organisationers grundlæggende traktater, kan ikke rejse tvivl om denne fortolkning.
- 62 Som generaladvokaten har anført i punkt 72 i forslaget til afgørelse, udgør den immunitet, der påberåbes af en international organisation i medfør af folkeretten, derfor ikke automatisk en hindring for anvendelsen af forordning nr. 1215/2012.
- 63 Med henblik på at afgøre, om en tvist, der involverer en international organisation, som har påberåbt sig eksekutionsimmunitet, henhører under denne forordnings materielle anvendelsesområde, skal det følgelig på grundlag af de i nærværende doms præmis 55 nævnte kriterier undersøges, om denne organisation udøver offentlig myndighed.
- 64 Som generaladvokaten i denne henseende har anført i punkt 67 i forslaget til afgørelse, udgør alene den omstændighed, at den nationale ret med hensyn til bestemmelserne i forordning nr. 1215/2012 erklærer sig internationalt kompetent, ikke et indgreb i beskyttelsen af den immunitet, som den internationale organisation, der er part i denne tvist, har påberåbt sig i medfør af folkeretten.
- 65 I det foreliggende tilfælde fremgår det af de sagsakter, som Domstolen råder over, at genstanden for den arrest, som kræves ophævet i det i hovedsagen omhandlede søgsmål om foreløbige forholdsregler, består i at sikre opretholdelsen af fordringer, der udspringer af et retsforhold af kontraktmæssig art, nemlig BOA-aftalerne indgået mellem SHAPE og Supreme-selskaberne. Selv om disse aftaler vedrører levering af brændstof til SHAPE til brug for en militæroperation, der ledes af NATO med henblik på opretholdelse af fred og sikkerhed i Afghanistan, udgør de mellem parterne i hovedsagen et privatretligt retsforhold, inden for rammerne af hvilket parterne frivilligt har opnået rettigheder og påtaget sig forpligtelser.

- 66 Som Kommissionen har gjort gældende i sit skriftlige indlæg, og som generaladvokaten har anført i punkt 103 i forslaget til afgørelse, påvirker SHAPE's senere anvendelse af det brændstof, der er blevet leveret inden for rammerne af gennemførelsen af BOA-aftalerne, ikke arten af et sådant retsforhold. Den omstændighed, at visse aktiviteter har et offentligt formål, er nemlig ikke i sig selv tilstrækkelig til at kvalificere disse aktiviteter som værende udført jure imperii, såfremt de ikke er ensbetydende med udøvelse af beføjelser, som er særligt vidtgående i forhold til de retsregler, der finder anvendelse i forholdet mellem privatpersoner (dom af 7.5.2020, Rina, C-641/18, EU:C:2020:349, præmis 41 og den deri nævnte retspraksis).
- 67 Hvad angår spørgsmålet om, på hvilket grundlag og efter hvilke nærmere regler søgsmålet er iværksat, skal det ligeledes bemærkes, at påstanden om ophævelse af arresten er indbragt for den forelæggende ret i form af et søgsmål om foreløbige forholdsregler på grundlag af almindelige retsregler, nemlig den borgerlige retsplejelovs artikel 705, stk. 1.
- 68 Det følger af det ovenstående, at med forbehold af den efterprøvelse, som det tilkommer den forelæggende ret at foretage, kan hverken det retsforhold, der består mellem parterne i et søgsmål som det i hovedsagen omhandlede, eller grundlaget og de nærmere regler for iværksættelse af et sådant søgsmål anses for at udgøre holdepunkter for, at der er udøvet offentligretlige beføjelser i EU-rettens forstand, således at et søgsmål af denne art falder ind under begrebet »det civil- og handelsretlige område« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012 og er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.
- 69 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det første spørgsmål besvares med, at artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at en sag om foreløbige forholdsregler, der er indbragt for en ret i en medlemsstat, og hvorunder en international organisation har påberåbt sig sin eksekutionsimmunitet med henblik på at opnå dels ophævelse af en arrest, der er foretaget i en anden medlemsstat end den, på hvis område sagen føres, dels et forbud mod, at der på ny foretages en sådan arrest på grundlag af de samme faktiske omstændigheder, og som er indbragt sideløbende med en sag om realiteten vedrørende et krav, der er opstået som følge af en angiveligt manglende betaling af brændstof, som er leveret til brug for en fredsbevarende mission, der udføres af denne organisation, er omfattet af begrebet »det civil- og handelsretlige område«, for så vidt som dette søgsmål ikke er anlagt i medfør af udøvelse af offentligretlige beføjelser i EU-rettens forstand, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Det andet spørgsmål

- 70 Med det andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 24, nr. 5), i forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at en sag om foreløbige forholdsregler, der er indbragt for en ret i en medlemsstat, og hvorunder en international organisation har påberåbt sig sin eksekutionsimmunitet med henblik på at opnå dels ophævelse af en arrest, der er foretaget i en anden medlemsstat end den, på hvis område sagen føres, dels et forbud mod, at der på ny foretages en sådan arrest på grundlag af de samme faktiske omstændigheder, henhører under enekompetencen for retterne i den medlemsstat, hvor arresten er blevet foretaget.
- 71 Det fremgår af ordlyden af artikel 24, nr. 5), i forordning nr. 1215/2012, at i sager om fuldbyrdelse af retsafgørelser er retterne i den medlemsstat, på hvis område fuldbyrdesstedet er beliggende, enekompetente uden hensyn til parternes bopæl.
- 72 Ifølge Domstolens praksis henhører søgsmål, der har til formål at få afgjort en tvist vedrørende anvendelse af tvangsmidler, udlæg i eller udsættelse af besiddelsen af løsøre eller fast ejendom med henblik på den faktiske gennemførelse af retsafgørelser eller dokumenter, under anvendelsesområdet for artikel 24, nr. 5), i forordning nr. 1215/2012 (dom af 10.7.2019, Reitbauer m.fl., C-722/17, EU:C:2019:577, præmis 52).

- 73 Som det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, har SHAPE ikke anfægtet de foranstaltninger, der i henhold til den bilaterale konvention af 1925 er blevet truffet af tribunal de première instance francophone de Bruxelles (den fransksprogede ret i første instans i Bruxelles) med henblik på gennemførelse af henholdsvis afgørelsen truffet den 12. juni 2017 af rechtbank Limburg (retten i første instans i Limburg) og afgørelsen truffet den 27. juni 2017 af Gerechtshof 's-Hertogenbosch (appeldomstolen i 's-Hertogenbosch), men har for den forelæggende ret nedlagt påstand om ophævelse af den arrest, som rechtbank Limburg (retten i første instans i Limburg) tidligere under en ex parte-procedure gav tilladelse til at foretage, og om forbud mod, at arrest på ny foretages på grundlag af de samme faktiske omstændigheder. Det bemærkes imidlertid, at en procedure som den i hovedsagen omhandlede, der ikke i sig selv vedrører fuldbyrdelsen af retsafgørelser som omhandlet i artikel 24, nr. 5), i forordning nr. 1215/2012, ikke er omfattet af anvendelsesområdet for denne bestemmelse og derfor ikke henhører under enekompetencen for retterne i den medlemsstat, hvor arresten er blevet foretaget.
- 74 Den omstændighed, at en international organisation som SHAPE til støtte for sit søgsmål om foreløbige forholdsregler har påberåbt sig eksekutionsimmunitet, er derudover ikke til hinder for, at retten vurderer sin internationale kompetence i medfør af forordning nr. 1215/2012. Spørgsmålet om, hvorvidt den immunitet, som en international organisation har påberåbt sig, er til hinder for at fastlægge kompetencen hos den ret, for hvilken et sådant søgsmål er indbragt, eller for, at der træffes fuldbyrdelsesforanstaltninger over for en sådan organisation, opstår nemlig på et senere tidspunkt, efter at den internationale kompetence for denne ret er blevet fastlagt.
- 75 Henset til samtlige disse betragtninger skal det andet spørgsmål besvares med, at artikel 24, nr. 5), i forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at en sag om foreløbige forholdsregler, der er indbragt for en ret i en medlemsstat, og hvorunder en international organisation har påberåbt sig sin eksekutionsimmunitet med henblik på at opnå dels ophævelse af en arrest, der er foretaget i en anden medlemsstat end den, på hvis område sagen føres, dels et forbud mod, at der på ny foretages en sådan arrest på grundlag af de samme faktiske omstændigheder, ikke henhører under enekompetencen for retterne i den medlemsstat, hvor arresten er blevet foretaget.

Det tredje spørgsmål

- 76 Det tredje spørgsmål vedrører nærmere bestemt omfanget af den prøvelse, som den nationale ret skal foretage af spørgsmålet om, hvorvidt det er med rette, at en international organisation har påberåbt sig eksekutionsimmunitet, såfremt det af besvarelsen af det første og det andet spørgsmål måtte fremgå, at den således påberåbte eksekutionsimmunitet er afgørende med henblik på kvalificeringen af et søgsmål om foreløbige forholdsregler som det i hovedsagen omhandlede som henhørende under »det civil- og handelsretlige område« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012, eller med henblik på den eventuelle anvendelse af reglen om enekompetence i forordningens artikel 24, nr. 5).
- 77 Eftersom det af besvarelsen af disse spørgsmål fremgår, at påberåbelsen af eksekutionsimmunitet ikke automatisk udelukker et sådant søgsmål fra anvendelsesområdet for forordning nr. 1215/2012 og ikke har indflydelse på kriterierne for fastlæggelse af, at en ret i en medlemsstat har international kompetence til at påkende et sådant søgsmål, er det ufornuddent at behandle det tredje spørgsmål.

Sagsomkostninger

- 78 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

- 1) Artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en sag om foreløbige forholdsregler, der er indbragt for en ret i en medlemsstat, og hvorunder en international organisation har påberåbt sig sin eksekutionsimmunitet med henblik på at opnå dels ophævelse af en arrest, der er foretaget i en anden medlemsstat end den, på hvis område sagen føres, dels et forbud mod, at der på ny foretages en sådan arrest på grundlag af de samme faktiske omstændigheder, og som er indbragt sideløbende med en sag om realiteten vedrørende et krav, der er opstået som følge af en angiveligt manglende betaling af brændstof, som er leveret til brug for en fredsbevarende mission, der udføres af denne organisation, er omfattet af begrebet »det civil- og handelsretlige område«, for så vidt som dette søgsmål ikke er anlagt i medfør af udøvelse af offentligretlige beføjelser i EU-rettens forstand, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Artikel 24, nr. 5), i forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at en sag om foreløbige forholdsregler, der er indbragt for en ret i en medlemsstat, og hvorunder en international organisation har påberåbt sig sin eksekutionsimmunitet med henblik på at opnå dels ophævelse af en arrest, der er foretaget i en anden medlemsstat end den, på hvis område sagen føres, dels et forbud mod, at der på ny foretages en sådan arrest på grundlag af de samme faktiske omstændigheder, ikke henhører under enekompetencen for retterne i den medlemsstat, hvor arresten er blevet foretaget.

Underskrifter